

[Thorndahl]

regeringen har til hensigt at tage, for at vi fremover også reelt sikres den organisationsfrihed, som landets grundlov – jævnfør også hovedaftalen af 1899 – skulle have været en indiskutabel garant for.

Besvarelse (10/8 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

I sin begrundelse for spørgsmålet henviser spørgeren til en i dagspressen omtalt sag, hvorefter en medarbejder på en virksomhed på Mors har måttet overgå til medlemskab af Specialarbejderforbundet efter krav fra Specialarbejderforbundets afdeling på Mors. Spørgeren finder, at der herved er sket et brud på organisationsfriheden, og ønsker oplyst, hvilke forholdsregler regeringen i denne anledning agter at tage til sikring af organisationsfriheden.

Jeg vil gerne hertil sige, at det er oplyst over for mig, at der mellem den pågældende virksomhed og Specialarbejderforbundets afdeling på Mors er indgået kollektiv overenskomst, som indeholder en eksklusivaf-tale. Eksklusivaf-talen indebærer, at virksomheden er overenskomstmæssigt forpligtet til kun at beskæftige arbejdere, der er medlemmer af Specialarbejderforbundet, når der er tale om arbejde, der er dækket af overenskomsten.

Gyldigheden af sådanne aftaler er fastslået ved domme afsagt af arbejdsretten. De er en bestanddel af det arbejdsretlige system, der hovedsagelig er opbygget af arbejdsmarkedets parter, og regeringen finder ikke grundlag for et initiativ med henblik på at søge gennemført en ændring af det omtalte forhold.

Til *indenrigsministeren (14/7 78)* af:

H. C. Hansen (FP):

»Vil ministeren bekræfte eller afkræfte artiklen i B.T. bragt torsdag den 13. juli, hvoraf det fremgik, at læge Torben Palshof siden 1974 har gennemført forsøg på et antal af ca. 400 kvinder, uden at disse har været orienteret om, at de deltog i et medicinsk eksperiment, hvor nogle fik udleveret hormonpiller, andre virkningsløse kalktabletter?«

(Spm. nr. 1000).

Begrundelse.

Kræft er så alvorlig en sygdom, at det synes horribelt at involvere patienter i et medicinsk eksperiment, uden at disse er orienteret. Hændelsen er, hvis den er sand, fuldstændig ude af trit med den ånd, hvori bevilningerne til de danske hospitaler er givet. Såfremt hændelsesforløbet er i overensstemmelse med den bragte artikel, bør ministeren øjeblikkelig gribe ind og forhindre en gentagelse. En sådan umyndiggørelse er uacceptabel i et demokratisk samfund.

Besvarelse (31/7 78):

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Læge Palshof har i anledning af den i spørgsmålet nævnte artikel i B.T. for den 13. juli 1978 sendt indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen en redegørelse om det pågældende forskningsprojekt.

På grundlag af denne samt visse supplerende oplysninger, som sundhedsstyrelsen har knyttet til redegørelsen, skal der i det følgende gives en kort beskrivelse af formålet med projektet og de nærmere forhold, hvorunder det udføres.

Det fremgår således af redegørelsen, at det omhandlede forskningsprojekt blev påbegyndt 1. marts 1975 i samarbejde mellem en række københavnske hospitalsafdelinger.

Formålet med undersøgelsen – der omfattede kvindelige patienter indlagt og opereret for cancer mammae (brystkræft) på de pågældende afdelinger i tidsrummet 1. marts 1975 til 1. marts 1978 – er at konstatere den eventuelle effekt af supplerende endokrin behandling ved indgivelse af antiøstrogenpræparatet Nolvadex til kvinder med brystkræft uden metastaser (udsæd fra svulsten), idet effekten tænkes målt ved en forlængelse af det recidiv- (tilbagefalds-) fri tidsrum.

Det bemærkes herved, at indikationsområdet for præparatet, som opnåede begrænset registrering som en medicinsk specialitet i marts 1976, i lægeforeningens medicinfortegnelse 1977 angives som: »Foreløbig kun palliativ (lindrende) behandling af sådanne tilfælde af cancer mammae, som er østrogenafhængige«. Sundhedsstyrelsen har ikke ved registreringen fastsat indikationsområde.

Undersøgelsen, hvis resultat endnu ikke er opgjort, vedrører i alt ca. 400 patienter. Alle disse patienter har forudgående modtaget standardbehandling, dvs. konventionel kirur-